

přepravě, a to z toho, že nosiči se pokládají za zaměstnance železnice podle čl. 101. žel. př. ř., jest zřejmé, že na tom nezáleží, zda železnice dává vykonávati tuto službu svými vlastními zaměstnanci či zaměstnanci podniku, jemuž smlouvou přenechala výkon služby nosičů na nádraží a jenž nosiče na nádraží správě dráhy dohodil, an vnitřní poměr mezi železnicí a podnikatelem nepřichází v úvahu pro posouzení otázky ručení vůči obecenstvu. Podle jasného znění zákona jest považovati každého nádražního nosiče, kterého železnice užije ku provedení přepravy, ve výkonu této služby za ustanoveného železnicí, nosič se tedy pokládá za zaměstnance železnice, a tato za něho ve výkonu této služby podle uvedeného zákonného ustanovení ručí. Pokládá-li se tedy podle žel. přepr. ř. nádražní nosič za zaměstnance dráhy, nelze ho pokládati za zaměstnance žalované firmy, za kterého by tato podle smlouvy nebo občanského zákona ručila.

Čís. 14439.

Zvýšení odměny advokáta podle § 7 vlád. nař. čís. 95/23 Sb. z. a n. platí jen co do řízení tam uvedených. Výrazem »v nesporném vůbec« jest rozuměti jen nesporné řízení soudní, nikoliv však úkony řízení mimosoudního.

(Rozh. ze dne 12. června 1935, Rv III 318/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2135.)

Čís. 14440.

Bylo-li pravoplatným správním aktem vysloveno věcné ručení nemovitosti za příslušnou část dávky z majetku dřívějšího vlastníka nemovitosti, bylo tím zároveň vysloveno, že se toto ručení vztahuje na dobu, kdy zákon o dávce z majetku nabyl účinnosti. Pokud je soud vázán tímto aktem.

(Rozh. ze dne 13. června 1935, Rv I 1826/33.)

Žalobci domáhají se výmazu exekučního práva zástavního vloženého na návrh berního úřadu v J. ze dne 30. června 1928 jménem čsl. státu za dávku z majetku na nemovitosti, kterou žalobci koupili od žalovaných smlouvou z 20. září 1920, v níž se žalovaní vůči nim zavázali dáti vymazati na svůj náklad dluhy a závady, i kdyby se snad později vyskytly. Nemovitost ta byla žalobci prodána v roce 1924 Václavu Z-ovi. Ni ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Žalovaní jako prodatelé zavázali se smluvně žalobcům jako kupitelům trhovou smlouvou ze dne 20. září 1920, že, kdyby se později na prodané nemovitosti vyskytli dluhy a závady, které žalobci jako kupci výslovně na sebe nepřevzali, dají žalovaní dluhy ty a závady na svůj náklad z knih pozemkových vymazati. Zákon o dávce z majetku a z přírustku na majetku je z 8. dubna 1920 čís. 309 sb. z. a n. a podle § 62 tohoto zákona požívá dávka zmíněná na nemovitostech částkou poměrně na ně připadající zákonného práva zástavního do výše 30% zjištěné čisté hodnoty